

1. PROŚNY (4) ai

o jasne.

sg f N prośnā (2). ◇ G prośn(e)j (1). ◇ A prośną (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ciężarna (o świni); fetus, gravidus, plenus Cn (4) :

W porównaniu (1): Tu iużechmy fie też náśłucháli iáko táki pan długo żyw bywa/ bo potym nádąwŷzy fie iáko prośna świniá/ áni wzwie kiedy go flegmá vduśi *RejZwierc* 160.

Wyrażenie: »świnia prośna (była)« = *feta a. gravida a. plena sus Cn* [szyk 3:1] (4): *ZapWar* 1511 nr 2091; mamy íám íwinię prośną boimy fie by nam nieporzućilá od tego pukánia z dział. *BielKron* 311v; Porcetra. Swiniá która kilka raz prośna byłá. *Mqcz* 313a; *RejZwierc* 160.

ALKa